

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Бургас , 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на двадесет и първи май, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Георги Д. Пепеляшев
Членове: Даниел Н. Марков
ГЕОРГИ ХР. ИВАНОВ

при участието на секретаря Жанета Здр. Кръстева
в присъствието на прокурора Павел Хайк Манукян (РП-Айтос)
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ ХР. ИВАНОВ Въззивно
административно наказателно дело № 20212100600318 по описа за 2021
година

Въззивното производство е образувано по повод постъпила жалба от адв. Г.Костадинов от АК-Бургас, в качеството на защитник на обв.И. Я. А. от срещу решение № 260017 от 11.01.2021г., постановено по НАХД № 4148/2020г. по описа на Районен съд-Бургас, с което първоинстанционният съд признал обв. А. за виновен в извършването на престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“, предл. второ, вр. чл.342 ал.1, предл. трето от НК вр. чл. 25, ал.1, вр. ал.2, вр. чл.37, ал.1 от ЗДвП вр. чл.45 ал.2 и чл.46 ал.1 от ППЗДвП, на основание чл.78а от НК го освободил от наказателна отговорност за това престъпление, и го санкционирал с административно наказание „Глоба“ в размер на 1 000 лева, като го осъдил да заплати и сторените в досъдебното производство разноски в размер на 9657,61 /девет хиляди шестстотин петдесет и седем лева и шестдесет и една стотинки/ лева. С жалбата се изразява несъгласие с решението на БРС и се иска от въззивния съд неговата отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд или оправдаване на обв.А. по повдигнатото му обвинение. След депозиране на тази жалба е постъпила и въззивна жалба от обв.А. Я. А., в който той моли за отмяна на атакуваното решение на БРС и за оправдаването му предвид липсата на безспорни и непротиворечиви доказателства за извършени нарушения на ЗДвП и ППЗДвП.

В допълнително изложение към въззивната си жалбата адв.Костадинов изразява позиция за допуснати в досъдебното производство и от първоинстанционния съд процесуални нарушения, касаещи фактическото описание на деянието в постановлението на

прокурора по чл.375, ал.1 НПК. Твърди се наличие на противоречие и неясноти при излагането на фактическата обстановка и механизма на ПТП и допуснато от съда процесуално нарушение поради неуважаване на искането на обвиняемия и неговия защитник за връщането на делото на прокурора за отстраняване на тези дефекти. На следващо място се излага становище за това, че РС е обосновал своя акт на опорочени доказателства като е кредитирал тройната и допълнителната АТЕ на инж.Дончев, инж.Янев и инж.М.Арабаджийски, както и че не е обсъдил всички противоречия в доказателствения материал и в частност противоречията между заключенията на техническите експертизи и съдебно-медицинската експертиза и с това нарушил чл.305, ал.3 от НПК. Твърди се нарушение на материалния закон, тъй като според защитата разпоредбите на чл.25, ал.1 и ал.2 от ЗДвП нямат никакво отношение към конкретното ПТП. В заключение адв.Костадинов оспорва доказаността на факта на престъплението въобще. Претендира за отмяна на първоинстанционното решение и връщане делото на прокурора или за оправдаване на обв.А. по повдигнато му обвинение.

Във въззивното съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Бургас изразява становище за неоснователност на жалбите, което аргументира с липсата на пороци в доказателствената и правоприлагащата дейност на първоинстанционния съд. Предлага първоинстанционното решение да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция обв.А. се явява лично и с упълномощен защитник-адвокат Г.Костадинов, който поддържа жалбите с изложените в тях доводи, най-вече за допуснати в досъдебното производство съществени нарушения на процесуални правила, и неуважаване от страна на първоинстанционния съд на искането на защитата за връщане на делото за отстраняване на твърдяните неясноти и противоречия в постановлението на прокурора, привнесени в мотивите на РС. Иска се отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане на прокурора в досъдебната фаза или оправдаване на обв.А.. Иска се и ревизия на решението на РС в частта му относно разносните като се претендира, че не цялата част от тях са реално изплатени на вещите лица.

Бургаският окръжен съд, след цялостна проверка на решението в предмета и пределите на въззивната проверка по чл.313 и чл.314 от НПК, независимо от основанията, посочени от страните, намери жалбите на обвиняемия и неговия защитник за процесуално допустими - подадени в установения в чл.319 от НПК преклузивен 15-дневен срок от легитимирани да обжалват субекти, срещу подлежащ на възивно обжалване съдебен акт, и пред надлежния съд.

Разгледани по същество, жалбите на адв.Костадинов и обв.А. са неоснователни.

Въззивният съд намира, че по делото по предвидения в НПК ред и форма са събрани достатъчни в обемно и съдържателно отношение доказателства, позволяващи правилното му решаване. След самостоятелна проверка и анализ на доказателствената съвкупност, настоящата инстанция възприе за установени следните фактически положения:

Обвиняемият И. Я. А. е роден на *****г. в гр. Бл, с адрес: *****, ***, ***гражданин, *** образование, ***, ***, ЕГН *****.

На 26.07.2017 година, около 19.30 часа обв.А. управлявал лек автомобил модел „А4,, с рег. № А 0445 МВ, негова собственост по бул. „Янко Комитов“, в посока от завод „Хемус“

към кръстовището на бул. „Янко Комитов“ и платното между бензиностанция „Ромпетрол“ и бл.16 в к.с.“Славейков. Времето било ясно, сухо, имало добра видимост. Пътят бил прав, равен, без дупки или неравности. Кръстовището било регулирано с пътни знаци и пътна маркировка. Пътят, по който се движел обв.А., бил с две платна, разделен със затревен разделителен остров, който е прекъснат към кръстовището срещу бензиностанция „Ромпетрол“. Преди кръстовището на бул. „Янко Комитов“ и платното между бензиностанция „Ромпетрол“ и бл.16 в к.с.“Славейков, в посока към КАТ, вдясно от пътя били поставени пътни знаци БЗ „Път с предимство“ и Д17 „пешеходна пътека“ със съответната маркировка тип М 8.1. Водачът А. заявил наляво към кръстовището на бул. „Янко Комитов“ и платното между бензиностанция „Ромпетрол“ и бл.16 в к.с. „Славейков“ от специално оформената за това лента с маркировка „стрелка за завиване наляво“. Той спрял до пътен знак Б1 „Пропусни движещите се по пътя с предимство“. По същото време преди пешеходната пътека като първи автомобил бил спрял свид. А. Я., който изчаквал преминаването на пешеходците. Обв.А. видял, че движещите се по пътя с предимство автомобили спират зад пешеходната пътека за да пропуснат готвещите се да пресичат пешеходци и потеглил направо като ускорил скоростта до 21 км/ч. В същото това време свид. П. Г., управлявайки мотопед марка „Лингбен“ с рег.№ А 5005 М, движейки се със скорост около 45 км/час по бул. „Янко Комитов“ в посока към КАТ, наближил пешеходната пътека преди кръстовището на бул. „Янко Комитов“ и платното между бензиностанция „Ромпетрол“ и бл.16 в к.с.“Славейков. Свид. Г. се движел в лявата лента за движение. Той възприел наличието на спрели автомобили преди пешеходната пътека, но не видял да има пешеходци на нея, поради което и продължил движението си направо и минал между спрелите автомобили. В момента когато обв.А. предприел маневрата по навлизане на пътя с предимство, мотопедът управляван от свид.Г. вече се намирал върху пешеходната пътека. Едва след като преминал пешеходната пътека свид.Г. забелязал вече навлезлия в пътното платно лек автомобил „Ауди“ модел А4, с рег. № А 0445 МВ, и предприел аварийно спиране, но не успял да спре навреме, мотопедът поднесъл и последвал удар в заден десен калник на лекия автомобил „Ауди А4“. Мотопедът, управляван от свид.Г., се обърнал странично и паднал на лявата си страна в средата на пътното платно. След удара, лекият автомобил продължил и спрял в локалното платно. Обвиняемият слязъл от автомобила и отишъл при пострадалия Г. за да провери състоянието му. Подаден бил сигнал на тел. 112. На място пристигнал медицински екип на ЦСМП и служители при сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР гр. Бургас. Извършен бил преглед на свид.Г., като бил отведен в спешен център на УМБАЛ Бургас и в следствие след нужните изследвания настанен във Втора Хирургия в УМБАЛ Бургас с диагноза „Контузия на гръден кош и фрактура на леви ребра от 2 до 6 без опасност за живота“. От сектор Пътна полиция били изпратени свид. Р. Д. със свид.Д.С., които извършили оглед на местопроизшествието. Свид. Д. установил самоличността на водачите на МПС-тата, като извършил проверка с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ за употреба на алкохол и на двамата - обв. А. и свид. Г., която отчела отрицателен резултата. Свид. Д. съставил констативен протокол за възникналото ПТП, приложен в ДП. Като в частта за обстоятелства и причини за ПТП свид. Д. отразил „че

водача на л.а. А 0445 МВ - А. извършва маневра завиване на ляво, като не съобразява своето поведение с пътен знак Б1, отнема предимството на движещия се по път с предимство в права посока обозначен с пътен знак Б3 водач на А 5005 М и допуска ПТП с него“.

Видно от заключението на СМЕ, в резултат от настъпилото ПТП, на пострадалия Г. било причинено счупване на ребрата от 2-6-то в лява гръдна половина, което е довело до трайно затруднение на движението на снагата за срок от около 2-2,5 месеца, при обичаен ход на оздравителния процес, счупване и разместване на фрагментите на лява ключица, което довело до трайно затруднение движението на ляв горен крайник за срок от 2-4 месеца, при обичаен ход на оздравителния процес, счупване и разместване на фрагментите на лява лопатка, което довело до трайно затруднение движението на ляв горен крайник за срок от 2-3 месеца, при обичаен ход на оздравителния процес.

Изложената фактическа обстановка следва от поотделния и съвкупен анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства – от показанията на свидетелите св.И.Г., Р. Д., П. Г., А. Я. и изготвените по делото експертизи: Единична автотехническа експертиза с вещо лице Жулиета Едрева; Тройна автотехническа експертиза и Допълнителна Тройна автотехническа експертиза с вещи лица инж.Атанас Дончев, инж.Павел Янев и инж.Матвей Арабаджийски; Повторна Тройна автотехническа експертиза с вещи лица - инж. Тодор Илиев, инж. Живомир Стефанов и инж. Маргарит Янчев; Допълнителна Повторна Тройна автотехническа експертиза с вещи лица - инж. Тодор Илиев, инж. Живомир Стефанов и инж. Маргарит Янчев.; Петорна автотехническа експертиза с вещи лица проф. д.т.н.инж.Станислав Карапетков, Доц. д-р инж. Христо Узунов, инж.Веселин Шишков, инж.Ивайло Иванов и инж.Божидар Илиев, както и приложените по делото писмени доказателства и писмени доказателствени средства: протокол за оглед на местопроизшествие, констативен протокол, справки и писма и др..

В досъдебното и в първоинстанционното съдебно производство, проведено по диференцираната процедура на Глава XXVIII от НПК, не са допуснати твърденията от защитата съществени нарушения на процесуални правила, ограничаващи или лишаващи обв.А. от ефективно упражняване на защитата му срещу обвинението. Действително на стр.3 в постановлението на БРП е допуснато противоречие относно мястото, където се е намирал моторът, управляван от Г. в момента когато обв.А. е навлязъл в бул. „Янко Комитов“ като са посочени два варианта: на 28,3 м, в началото на пешеходната пътека или на 25,5 метра върху пешеходната пътека, но това не е довело до съществено нарушение на правото на защита на обвиняемия, тъй като в първия абзац на страница 5 от постановлението прокурорът е отстранил този пропуск като ясно е посочил, че приема именно втория вариант на местоположението на мотора - на 25,5 метра върху пешеходната пътека. Възражението, че прокурорът не е описал ясно механизма на ПТП и в частност кое събитие се е случило първо - поднасянето и падането на мотора върху пътното платно и последващ удар в автомобила или първо по време е ударът на мотора в лекия автомобил и след това е последвало падането върху пътното платно, също е неоснователно, тъй като на стр.3, първи абзац, от постановлението е описан механизмът на ПТП според държавното обвинение, а

именно че св.Г. задействал спирачките, мотопедът поднесъл и последвал удар в заден десен калник на лекия автомобил. В заключение, въззивният състав намира, че в постановлението на прокурора по чл.375 от НПК, са отразени в достатъчна степен както всички елементи от обективната и субективната страна на престъплението, предмет на обвинението, така и необходимите фактически положения, и тяхното наличие гарантира възможността обвиняемият да узнае всички съставомерни факти и тяхната правна оценка (аргумент от чл.55, ал.1 предл. първо от НПК). Правото на дееца да разбере в какво деяние е обвинен и въз основа на какви доказателства е реализирано в предвидения от закона ред и обем, а оплакванията в обратната насока са лишени от основания.

Всички събрани в досъдебното производство доказателства и доказателствени средства са били събрани, закрепени, проверени и анализирани по реда и чрез способите, предвидени в НПК, поради което настоящата инстанция ги счита за годна и достатъчна фактическа основа за правилното установяване на релевантните факти от кръга на посочените в чл.102 от НПК.

При оценката на доказателствата, настоящият състав реши на първо място да се довери на показанията на свидетелят А. Я., който освен обвиняемия и пострадалия, е единствения обективен очевидец на ПТП-то. Неговите показания са ценни относно факта дали в двете ленти пред пешеходната пътека е имало спрели автомобили и откъде точно е преминал мотопеда. От неговите показания се установява, че мотопедът, управляван от св.Г. е преминал между спрелите и в двете ленти пред пешеходната пътека автомобили. На следващо място от неговите твърдения, че е спрял за да изчака пешеходците, и от показанията на Г., който твърди, че не е видял пешеходци на пешеходната пътека, може да се заключи, че при преминаването на Г. пешеходците все още не са били навлезли върху пешеходната пътека. В обясненията си обв.А. също не посочва, че е имало пешеходци, а само че автомобилите са спрели пред пешеходната пътека и тогава той е решил да премине. Показанията на св.Я. са важни и с оглед преценката на заключението на коя експертиза съдът следва да се довери. Разбира се, важни са и показанията на пострадалия Г. и обясненията на обв.А. и протокола за оглед на местопроизшествие с оглед това, че на тяхната основа са извършени всички експертизи по делото. Съдът даде вяра на обясненията на обв.А. относно разположението на автомобилите пред пешеходната пътека и описания от него механизъм на ПТП. Съдът кредитира и показанията на пострадалия Г. в по-голямата им част те съвпадат с тези на обв.А. и на св.Я., с изключение на твърденията, че се е движел в лявата лента и пред него не е имало автомобили. В тази си част те противоречат на показанията на св.Я. и на обясненията на обв.А. относно наличието на автомобили и в двете ленти. Освен това ако в лявата лента, където се е движил Г., не е имало спрели автомобили, обв.А. неминуемо би забелязал приближаващия мотопед и не би предприел преминаването. Видно от неговите обяснения той изобщо не е видял приближаващия мотопед, следователно нещо е трябвало да му попречи да стори това и това би могло да бъдат само други автомобили спрени и в двете ленти пред пешеходната пътека. Отделно от това, ако не е имало автомобили пред него Г. също би видял навреме автомобила на А. и би го

заобиколил.

Твърдяното от защитата противоречие между заключенията на АТЕ и СМЕ относно начина на причиняване на телесните увреждания се преодолява когато тези заключения се обсъдят заедно с гласните доказателства по делото. В показанията си от 14.01.2020г. пострадалият Г. посочва, че първо натиснал спирачките след което паднал и едва тогава последвал удара в автомобила. В предходните си показания от ДП непосредствено след инцидента той посочва, че мотопедът поднесъл и след това усетил удар. В заключението си петорната АТЕ въз основа на протокола за оглед и отразените в него следи на местопроизшествието и показаният на свидетелите, е достигнала до извод, че ударът за мотопед е блокиращ, близък до челен при паднал на терена мотопед и страничен за лекия автомобил. Действително в СМЕ е посочено, че установените увреждания могат да се получат при удар в твърди тъпи предмети с последващо падане на неравен терен на лявата половина на тялото/отговарят да са получени при падане от мотоциклет, след неговото блъскане в друго превозно средство. Този извод на вещото лице е изведен най-вече въз основа на установените увреждания, но противоречи на показанията на самия Г. и заключението на петорната АТЕ, поради което и съдът не го взе предвид при изграждане на механизма на ПТП. Приоритет относно механизма на ПТП-то в случая следва да имат показанията на пострадалия и протокола за оглед, запазил следите от местопроизшествието, въз основа на които е изготвената от вещи лица-специалисти в съответната област петорната АТЕ, на която съдът се довери относно механизма на ПТПто.

Както правилно е посочено от защитата в допълнението към въззивната жалба, централният въпрос по делото е на какво отстояние се е намирал мотопедът на пострадалия от мястото на удара в момента, в който обвиняемият е предприел навлизането с управлявания от него автомобил в платното за движение на мотопеда респективно имал ли е в този момент обв.А. обективната възможност да го възприеме. Отговорът на въпроса дали мотопедът е бил видим за обв.А. и от кой момент, в най-пълна степен и обосновано се съдържа в заключението на петорната автотехническа експертиза. Настоящият състав реши по този въпрос да кредитира изцяло именно нея, тъй като тя е взела предвид и показанията на свидетеля А. Я., които съдът счита за безпристрастни и заслужаващи доверие. Вещите лица от петорната АТЕ подробно са аргументирали експертните си изводи по отношение на възприетата скорост на движение на лекия автомобил и на мотопеда, отстоянието на мотопеда в момента на навлизане на лекия автомобил и мястото на удара, като тези изводи са направени въз основа на обективните данни по делото, установени чрез писмени и гласни доказателствени средства. Също така, техните изводи съвпадат и със голяма част от заключенията на вещите лица от единичната, тройната и повторната тройна експертиза. Вещите лица по петорната АТЕ са установили, че скоростта на движение на л.а.Ауди в момента на удара е 21 км/ч, а на мотопеда - 45км/ч. Тези скорости съвпадат и с отговорите на единичната и тройната и повторната тройна АТЕ, които също са установили подобни скорости на участниците в ПТПто /съответно 20 км/ч и 18,5 км/ч/. Има само две съществени разлики между заключенията на АТЕ - мястото на удара и местоположението на мотопеда

към момента на навлизане на л.а.Ауди на пътя с предимство. Заключениета на единичната и тройната АТЕ приемат, че ударът е настъпил в дясната лента, тъй като преди сблъсъка мотоциклетът се отклонил надясно за да избегне удара. Според повторната тройна и петорната АТЕ ударът е настъпил в лявата лента по протежение на движението на мотоциклета. Вещите лица от петорната АТЕ са определили, че в момента на удара мотоциклетът е изцяло в продължение на лявата лента, а автомобилът Ауди е напречно на платното спрямо посоката на движение на мотоциклета. Съдът отчете, че в показанията си пострадалия Г. никъде не твърди, че се е отклонил надясно преди удара, поради което следва да се приемат за верни констатациите на повторната тройна и петорната АТЕ, че ударът е настъпил в лявата лента по протежение на движението на мотоциклета в голяма близост / 0,8 м/ до разделителната линия на пътното платно. Заключениета в тази им част кореспондират в най-пълна степен с показанията на пострадалия, който твърди, че се е движил в лявата лента и след удара е паднал в средата на пътното платно, както и с показанията на св.Я., който твърди, че мотоциклетът се е движил между спрелите пред пешеходната пътека коли. Ето защо съдът прие, че ударът между двете МПСта е настъпил в лявата лента по протежение на движението на мотоциклета.

В заключението на петорната АТЕ вещите лица са посочили, че от момента на потегляне на л.а.Ауди до мястото на удара, мотоциклетът е изминал 25,5м. Единичната АТЕ и тройната АТЕ са установили, че това разстояние е 25,2м. т.е. почти идентично с установеното от петорната АТЕ. Повторната тройна АТЕ е определила това разстояние на 12,77м., но в такъв случай обв.А. без съмнение е щял да види мотоциклета, тъй като той вече ще е преминал пешеходната пътека, намираща се на 25,5 м от мястото на удара. Съдът намира, че и по този въпрос следва да се даде вяра на заключението на петорната АТЕ и прие, че към момента на навлизане на лекия автомобил, мотоциклетът се е намирал на 25,5 метра от мястото на удара, върху пешеходната пътека. Вещите лица от петорната АТЕ са категорични, че независимо от това дали пред пешеходната пътека е имало спрели автомобили и в двете ленти или не, при положение, че мотоциклетът се е намирал върху пешеходната пътека при потеглянето на лекия автомобил, за водача А. не е имало обективни пречки да го възприеме и съответно да го пропусне като МПС движещо се по път с предимство. Същият между впрочем е и крайния извод на вещите лица от повторната тройна АТЕ. Ето защо въз основа на заключението на петорната АТЕ, подкрепено в тази си част от заключението на повторната тройна АТЕ и кореспондиращо в най-пълна степен на гласните доказателства, въззивният съд намира за доказано, че в момента на потегляне на лекия автомобил, мотоциклетът се е намирал на 25,5м. върху пешеходната пътека, последвалият удар е настъпил в лявата лента на движение в близост до разделителната линия и за водачът А. при потеглянето му не е съществувала обективна пречка да възприеме приближаващия се мотоциклет.

С оглед така установените обстоятелства, съдът намира за неоснователни възраженията на защитата относно недоказаността на деянието и на вината на обв.А.. С оглед приетата по-горе фактическа обстановка, настоящият състав също като РС счита, че

обвиняемият А. е осъществил от обективна и субективна страна всички признаци на състава на престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „б“, предл. второ, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, вр. чл.25, чл. 37, ал. 1 от ЗДвП и чл.45 ал.2 и чл.46 ал.1 от ППЗДвП, за което му е повдигнато обвинение. Без да се убеди със сигурност, че пътят с предимство, означен със знак БЗ „Път с предимство“, е свободен и по него няма движещите се МПСта, А. навлязъл с управлявания от него автомобил, поради което и не е пропуснал движещия се по пътя с предимство моторед марка „Лингбен“ с рег. № А 5005 М, управляван от св. П. Г.. В резултат на тези си действия той допуснал пътнотранспортно произшествие и по непредпазливост причинил на П. Г. - водач на гореописания моторед, средната телесна повреда, описана по-горе. В случая от обвиняемия не е проявено необходимото внимание, тъй като не видял и не пропуснал идващия от път с предимство моторед на пострадалия, въпреки че е имал обективната възможност да стори това. Следва да се отчете, че спрелите пред пешеходната пътека автомобили са повлияли негативно на обективната възможност на водача А. да предвиди опасно приближаващия се от дясната му страна моторед. Следва да се посочат и неправилните действия на водача на мотореда-св.Г., който в немалка степен е допринесъл за ПТП. Първо, той неправилно е преминал между спрелите пред пешеходната пътека автомобили с несъобразена предвид пътната обстановка скорост от 45км/ч., вместо такава не по-висока от 10-15 км/ч, която да му даде възможност да спре ако върху пешеходната пътека има стъпили пешеходци. Второ, движел се е към средата на пътното платно вместо в десния край на дясната лента на пътното платно. Трето, Г. е възприел опасността от лекия автомобил с около 0,54 секунди по-късно от момента, когато е имал техническата възможност да направи това. Той е имал техническа възможност да предотврати ПТП, като своевременно възприеме потеглянето на лекия автомобил и предприеме аварийно спиране, но не е сторил това. Пострадалият, не само, че е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, но го е сторил и в по-голяма степен в сравнение с обв.А.. Несъмнено е, че неправомерното поведение на пострадалия е от съществено значение за причиняването на ПТПто, но допуснатите от него нарушения не биха довели до процесния резултат, ако обвиняемият не беше предприел навлизане по пътя с предимство, без да изчака преминаването на мотореда. Ето защо обвиняемият не може да претендира, че неговото поведение не е причина за ПТП, след като е безспорно установено, че е имал обективната възможност да предотврати ПТП, като пропусне движещия се по пътя с предимство моторед, но не го е сторил. Той е могъл да види и е бил длъжен да изчака насрещно движещото се МПС, за да му осигури предимство. Задължителната преценка за безопасността на извършваната маневра за всички ония участници в движението, които могат да бъдат засегнати и увредени, е на водача предприемащ маневрата. Тази преценка следва да бъде съобразена дори с неправомерно движение на насрещно движещия се участник в движението / виж. Решение № 473 от 8.07.2011 г. на ВКС по н. д. № 442/2010 г., III н. о., НК/.

От заключението на петорната АТЕ е установено, че обвиняемият е могъл да забележи пострадалия, който се е намирал върху пешеходната пътека в момента на потеглянето на лекия автомобил. Съдебната практика е последователна в изводите си, че

водачът, който има намерение да направи каквато и да е маневра, е длъжен преди да я започне да се убеди, че няма да създаде опасност за движение и че преценката за безопасността на движението трябва да се извърши преди маневрата и само след като водачът се убеди в липсата на опасност на пътя или в липсата на възможност да се появи такава опасност, с оглед мястото на пътното платно и времето, за което може да се осъществи маневрата. В конкретния случай, при стриктно спазване на разпоредбата на чл. 25 от ЗДвП, обвиняемият е могъл обективно да възприеме мотопеда на Г. и да отложи маневрата. Заключение на петорната автотехническа експертиза е категорично, че той е могъл да предотврати ПТП при условие, че първо пропусне движещия се по пътя с предимство мотопед и едва след това да предприеме маневрата. Осъщественото от обв.А. навлизане на пътното платно не е съобразено също и с изискването на чл.37, ал.1 от ЗДвП вр. чл.45 ал.2 и чл.46 ал.1 от ППЗДвП да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства по пътя с предимство. Поради това е правилен изводът на първоинстанционния съд за ангажиране на наказателната отговорност на А. по чл.343, ал.1, б. б, предл. второ, вр. чл.342 ал.1, предл. трето от НК, с оглед допуснатите нарушения на чл. 25, ал. 1 и ал. 2 и чл.37, ал.1 от ЗДвП вр. чл.45 ал.2 и чл.46 ал.1 от ППЗДвП и доказаната причинна връзка между тях и настъпилата телесна повреда на пострадалия. В тази връзка е неоснователно и твърдението на защитата за неправилно приложение на материалния закон. Цялостния анализ на събраните доказателства и изложените по-горе съображения относно представите и предвижданията на дееца мотивират въззивния съд да приеме, че от субективна страна процесното деяние е извършено при престъпна небрежност като форма на непредпазлива вина, до какъвто извод е достигнал и БРС.

За престъплението по чл.343, ал.1, б. „б“, предл. второ, вр. чл.342 ал.1, предл. трето от НК законът предвижда алтернативни наказания „Лишаване от свобода“ до 3 години, или „Пробация“. Районният съд правилно съобразил, че деецът не е осъждан и не е освобождаван по реда на Глава VIII от общата част на НК, с престъплението не са причинени съставомерни имуществени вреди, и предвидените за него наказания не надхвърлят установения в чл.78а ал.1 б.,„а“ предл. второ от НК горен праг за непредпазливи престъпления. Въз основа на тези съображения, първата инстанция изпълнила императивното изискване на тази разпоредба обв. А. да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение, и съответно освободен от наказателна отговорност за него с налагане на административно наказание „Глоба“. При индивидуализиране размера на административното наказание БРС правилно е отчел чистото съдебно минало и добрите характеристични данни на дееца, към които следва да се добавят коректното процесуално поведение и същественото съпричиняване на съставомерния резултат от страна на пострадалия. При наличието на посочените обстоятелства, наложеното на жалбоподателя административно наказание „Глоба“ в размер на минимум от 1000 лева се оценява от въззивния съд като адекватно на обществената опасност на деянието и дееца, достатъчно да допринесе за постигане целите на административното наказание, определени в чл.12 от ЗАНН, и най-вече деецът да бъде предупреден и превъзпитан към спазване на ЗДвП занапред. Съдът не е наложил кумулативната санкция лишаване от право да управлява МПС, но предвид липса на протест от държавното обвинение по този въпрос тази негова преценка не може да е обект на контрол и не следва да се коментира.

Съгласно чл. 189, ал. 3 от НПК, разноските по наказателното производство се дължат от подсъдимия, ако бъде признат за виновен. В случая, възнаграждението на всяко едно от

вещите лица по делото е определено съгласно с чл.27, ал.1 от НАРЕДБА № 2 от 29.06.2015 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица от органа по разследване в съответствие с подадените от тях справки-декларации и следва да им бъде заплатено от бюджета на ОД МВР Бургас по банковите сметки, надлежно посочени от тях в справките - декларации. Съгласно чл.27, ал.2 от Наредбата сумите се изплащат на вещите лица по банков път в срок до 60 дни от приемането на експертизата. Всички заключения са приети по делото, поради което и предвид признаването на А. за виновен по повдигнатото му обвинение, РС правилно и законосъобразно основание чл.189, ал. 3 от НПК е присъдил направените по делото разноси за изготвяне на експертизи да бъдат възложени в тежест на последния без да събира доказателства дали те са реално изплатени на вещите лица към момента на постановяване на съдебния акт.

При цялостната служебна проверка на правилността на атакуваното решение по реда на чл.314 ал.1 от НПК, въззивният съд не констатира допуснати от първата инстанция или в досъдебното производство такива нарушения на материалният закон или на процесуалните правила, налагащи неговото изменение или отмяна, което изисква то да бъде потвърдено.

Така мотивиран, на основание чл.338 във връзка с чл.334 т.6 от НПК, Бургаският окръжен съд, 4 въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №260017 от 11.01.2021г., постановено по НАХД № 4148/2020г. по описа на Районен съд-Бургас.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____